

SREDIŠKI SRŠEN

... Izide na dan ...
veselega Kurenta

Zvezarje in naprednjake
Grizem, če delajo napake.

Resno politično poglavje.

Strahovlada, upeljana od Ogrov v Hrvatski, je združila v obrambi domovine vse stranke, pa malo upanja je, da Hrvati dosežejo svoje zakonjane pravice, kajti Slovani so. Nemške novine podajejo svojim bralcem suho dejstvo, češ Hrvatom se gode krivice, nobena pa ne črhne, da bi morala naša vlada poseči vmes in odpraviti postavlomstvo. Oger strahuje ne samo Hrvatsko, ampak tudi avstrijske dežele. Da je temu tako, čutimo mi ob ogrski meji. Vše leta sem vzdržuje ogrska vlada ob svoji meji finančni kordon, kateri pazi, da se iz Štajerske na Ogrsko nič ne uvaža. Malenkosti, kupljene pri nas, če se zasačijo, se kaznujejo ostro. Ogrski orožniki prihajajo neredko preko meje v pozvedbo k strankam. Ko bi pa naši mejo prestopili, bi ogrska javnost ogorčena tirjala zadoščenja in ministerstva bi imela posla v tej zadevi. Nič drugega ni z obmejnimi prometom. Živinske kužne bolezni so Ogrom najpripravnije sredstvo v oviro izvoza mačih pridelkov. Našim oblastvom se naznanijo obmejni okuženi kraji in mahoma je meja zaprta. Ogrsko obmejno prebivalstvo ne more z vprežno živino preko meje nakupovati si potrebščin, ne more dočakati odloka, da je meja zopet odprta, ker Ogrom se ne mudi, da bi našim oblastvom naznanili, da je kužna bolezen prenehala. Od jeseni sem je ogrska meja parkljevцем zavoljo bolezni na gobcu in parkljevci zaprta. Dasiravno ni duha ne sluha več o tej bolezni v omenjenem komitatu, je meja še zmiraj zaprta. Naša vlada je dovolila bližnji obmejni promet s parkljevci s pogojem, da se mora vsak posestnik vprege izkazati z dovolilnim listkom, kterega izda njegova občina, vendar mora ta listek v nemškem jeziku (!) pisan biti in biti vsakih 5 dni obnovljen. Ta odredba je skoraj neizvedljiva, ker Madžari ne bodo dovolili, da bi se ti listki uradno, v nemškem jeziku izdajali (— niso tako pohlevne dušice kakor žalibog mi Slovenci! —), ampak v madžarskem. Pa kaj store madžarske oblasti? Razglasijo v obmejnih občinah, da mora vsak lastnik vprege za vsako poedino vožnjo preko meje imeti uradno dovolilo. S to odredbo so onemogočili ves obmejni promet. Da pa se tudi kopitarjem pot na Štajersko zapre, so našli smrkvost ob meji, in tudi tem je sedaj meja zaprta. Tako so dosegli svojo namero, ktera bo se do pomladanskega dela na polju zdržala. Takrat bo ob meji vse zopet zdravo, ker njihovi ljudje imajo tokraj meje svoja polja za obdelovanje. Obmejni Ogrji so pošiljali od pamtiveka svoje otroke v naše šole. To Ogrom ni ugajalo, ustanovili so ob meji svoje državne šole z ogrskim učnim jezikom (prebivalstvo pa je izključno hrvatsko!) in madžarskimi (ali madžaronskimi) učitelji.

Ob štajersko-ogrski meji so dovažali obmejni Ogrji na štajerske mline zrnje in drevje na žago. To je peklo Ogrje, dobili so moža, kateri je ob meji postavil mlin in žago, in vlada mu je skozi 3 leta dajala zdatno podporo, samo da prepreči prevoz na Štajersko.

V kamnolomnem kraju V. so se pečali naši ljudje z žganjem in prodajo apna, katero so vozili v zamembo za zrnje ali gotovino po vaseh Prekmurja. Ogrske oblasti so to prepovedale in odbile vse prošnje za dovoljenje za krošnjarenje (Hausierhandel). To obrt dobi le Oger in naši so istemu na milost in nemilost prepuščeni. Kaj pa store naše oblasti? Vsakemu pritepenemu Ogru z delavsko knjigo — če davek plača — dovolijo brez vseh težkoč krošnjarenje (hausiranje) po naših deželah in spomladi jih na škodo naših trgovcev in obrtnikov kar mrgoli po vaseh.

Nevernež.

Blaž: Povej mi, Franc, zakaj so se liberalci z našimi na Piškovem shodu tak grozno degmali?

Franc: No zato, ker je kaplan Kuhar kašo, katero je Pišek predavo, slabo suho in še z otrobmi zabeljo.

Blaž: Paj! to ti jaz ne verjem ve je Pišek tak lepo govorjo.

Franc: Pišek je mislil, da smo mi z bikom koruzinje jedli, rad bi nas tga učil, kar smo mi že davno pozabili in vrgi med staro železo.

Blaž: Pa so ga naši tak verni poslušali in mu veselo ploskali.

Franc: Če bi vam zvezarjen prignal kak kaplan človeka, kateri bi vam pavil, da liberalci ljudi žrejo pa gnojnico pijejo, pa bi mu vi ravno tak ploskali, takšni norci ste.

Drevored.

Po ariji:

Stoji, stoji tam Beligrad...

Je v vasi lepa cerkva,
Ob nji pa stara hišica,
Prek vode v trguraven svet,
Stoji tu krasen drevored.

Po pozni maši hodi tam
S ključarji naš sdit kaplan,
V razburjenosti ves razgret
Jezi se, čuj ga, drevored.

Naklepe kuje ur tri,
Da doma obed zamudi.
Kljub temu dojde drugič spet
S ključarji v krasen drevored.

Zvečer, ko tem: se stori,
Se drevored ves oživi,
Marijnih ima tan deklet
Javorov krasen drevored.

Ob edenajsti ur še
Na zbor vse v hišico hite.
Volitve so pred durmi spet,
Na delo zdaj! — čuj drevored!

Lep nabiralnik v hišici
Devic pritožbe vse drži
Čez hudi, liberalni svet
Iz kraja, kjer je drevored.

Ko pa odbije polnoči,
Se drevored spet oživi,
Domu gre zdaj deviški cvet
Skoz javorov lep drevored.

Se širi, rasi drevored,
Veslje brumnih vseh deklet;
Ko pa boš s cvetjem ves odet,
Še lepši boš, naš drevored.

Radovednež.

Mihal: Znaš gnana, kaj bi jaz rad znal?

Vanek: Kaj pa?

Mihal: Zakaj naši gospodarji ljudske (tuje) ljudi, ki so na slabem glasi, v kvartere jemljejo? Zakaj je streha na turni kapele od ene strani bela? Zakaj so naši poglavarji letos naravnali, da večer lampe pri cesti gorijo, če je tudi mesečina?

Vanek: To ti je zato, da pivci po noči iz krčme domu trofijo.

Mihal: Zakaj je pri našem sosedi Brenčič na svistih visjo?

Zakaj je v zoli na roteži tolko ropotije?

Zakaj v farnoj cerkvi ženske v gospodski (občinski) stol hodijo?

Zakaj so okrajne ceste tak slabe, čeravno jih tisti okrogli gospod vsak čas gledat dojdejo?

Zakaj so kažipot v Turkovoj ulici vkraj djati?

Zakaj se most v Steničjak ne popravi?

Zakaj nema brv v Osiščeci primač?

Zakaj so na poti med novimi hišami na Štr. si grabe in ne na strani pota?

Zakaj naši lovci domače pse sučajo?

Zakaj se pivci pri vinoču za stolom tak glasno spominjajo?

Zakaj so popravki motora mlatilnice tak dragi?

Zakaj naš župan proti pomočnjakom ostreje ne postopa?

Zakaj naš Ivan središke peneze v druge posojilnice nosi?

Zakaj se naši učitelji domačih prireditev tak malokdaj vdeležijo?

Vanek: So sami zase, in če se kterih vdeležijo, jim že »Slovenski Gospodar« v kupico gleda, kolko da spijejo.

Mihal: Zakaj Kočeverov hram v Hergovem drevoredi ni vštrec z drugimi hišami? Zakaj so na naši pošti same ženske?

Vanek: Ker središki moški pošt ne nosijo.

Mihal: Zakaj pri Šlosarjih vsaki večer tak lepo prepevajo?

Kdaj bode pri Plohovem ogradi v grabi tolko vode, da mo se lahko kopali?

Vanek: Moreš cestni odsek vprašati, vse drugo pa ti pove sosed Joško, on to vse zna.

Na paši.

Pastirji: Dedek! povejte nam zopet nekaj iz starih časov, radi vas bomo poslušali.

Dedek: Deca moja! Žalostno, žalostno je nekaj na sveti bilo. Kuga je pokončala skoro polovico Središčanov. Krivi preroki so ljudstvo pačili in slabo učili tako, da je od vere popuščalo in tisti časi se zopet vračajo. Ste čuli na trojačko nedeljo miklašovskega kaplana v naši cirkvi predgati? Srce me je bolelo, ko sem čul iz svetoga mesta kričati ga, da je hinavec tisti, ki hodi o velikih svetkih v cirkvo in na procesije, hinavec, ki za cirkvo kaj da, tudi če so večje svote. Mislo sem na našoga profesora, ki so čuda za cirkvo dali, in druge, ter si pri svojih slabi pameti mislil: če naš bodo naši kaplani takšo vero vučili, ne bode nič dobrega na sveti.

V gostilni.

- A.** Si bral v novinah o kranjskih klerikalcih, kako protipostavno postopajo v deželnem zboru, da se že celo najboljšim njihovim prijateljem Nemcem to ravnanje studi. Odklonili so izvolitev dveh liberalnih poslancev in to zato, da jim ne bi pri gospodarstvu z deželnimi denarji na prste gledali. Tudi naši ne marajo liberalnih poslancev, radi bi sami bili. Zdej so nam vse spokvarili v deželnem zboru, oni so zakrivali, da ne dobimo brezobrestnega posojila, ne podpor za ceste itd. Pa naši ljudje jim še vse verjejo in jih volijo. Kranjski kmeti so že sprevideli, da duhovnikom ni za kmetijske koristi, ampak za svoje žepce, zato jih že iz zastopov izrivajo, nočejo jih več voliti. Kmetje ne verjejo več, da je vera v nevarnosti, ker so sprevidli, da liberalci toliko vere in več poštenosti in čuta za ljudstvo imajo nego zagrizeni duhovniki.
- B.** Po letih bodo sprevideli tudi naši ljudje takozvane zvezarje. Le poglej našega smukavega kaplana. Cele večere se klati po Središču — po dnevi se ne upa. Zadnjič sem poslal zvečer svojega dečka k vinotoču. Ko domu pride, mi pravi, da je tam videl kaplana; ali ne ve ta fantek, da je prepovedano sedeti in piti pri vinotoču. Pred nedavnim pa pride ta ponočnjak h Kovačevim, ko so že vsi spali, na okno trkat. Kovač, zmučen od dela, se prebudi, misleč, da hoče kdo podkavati — gre odpirat, a koga vidi — kaplana. Oštel ga je tako, da od te dobe ne pride več trkat. Čudim se našemu županu, da tega ponočnjaka, ki ljudi iz spanja drampa, v kajho ne zapre.
- C.** Dober večer vam Bog daj! Dobri bodite v hiši, sneg bo — kavrani se pri vinotoču že zbirajo.
- D.** Pustite kavrane, idimo raje marjašit.

Čukov dom.

- Srečko:** Si že čul, Tone, da dobijo naši Breglanci zopet nekaj novega.
- Tone:** Kaj pa?
- Srečko:** Na Gjurovem ogradi za štalami bodo zidali Čukov dom.
- Tone:** Zakaj pa za štalami?
- Srečko:** Kaj ga nede nišče vidjo.

Svečjaki.

- Tomaž:** V gorice bi rad šel, pa je prekratek den in hitro tema. V temi pa se ne upam skozi Rakitje.
- Balaž:** Zakaj pa ne?
- Tomaž:** Svečjaki tam hodijo.
- Balaž:** Eh! To ti je samo parkrat v tledni.

Ponočni čuvaj.

Se ponočnjaki zbirajo,
Ponočni mir ovirajo.
Zapojmo skupno eno vsi!
Nato vodja odgovori:
Ponočni če spet spi čuvaj,
Bo šlo.

Spreminule mi drva so,
Kje bil čuvaj pazljivi zlo?
Je zima tu — mi mrzlo bo,
Če drv bo vedno zmanjkalo.
Če spal ponočni bo čuvaj,
Bo šlo.

Ob drugem koncu tata dva
Bi rada vzela kureta.
Ali naju je opazi kdo,
Da 'mam vkrađeno blago?
Če spet ponočni spi čuvaj,
Bo šp.

Enajsto uro že zvoni,
Gostilno lo zapreti mi.
Kak globi bodem se znebil,
Vsak gos bi rad še glažek pil.
Če spet ponočni spi čuvaj,
Bo šb.

Telegrami.

Čakovec: Cene ovsni grejo gor,
Hlapci pozor!

Natan.

Maribor: Čuki! Danes ne pridem, vadite nizki počep.
Vužgec.

Ormož, 28. I. Došli potnik naj čaka na kolodvoru obvestila.

Odgovor: Odpeljal se že z bliskovim vozom.

Pastir.

Zepl žene na pašc, krave stoje po cesti in gospod pred vrati se začere: Zepl, če neš bolje pasel, ti bomo zvezde dol zrzali. Zepl: Ja, ja, vam pa so je že, samo malo prezicajta.

Dober človek.

Andraš: Vinko! Zakaj pa našemi peki tak salo rase?

Vinko: Zato da dobro je in pile.

Andraš: Kaj še. Pogledni si mene in soseda Rudolfa, tudi midva dobro jema in pijema, pa sma suha kak hrošča.

Vinko: Zakaj pa te pek?

Andraš: To ti je tak. Pek dela male žemljice in kolačke in to zato, da si mi ne bi želodcov preteršili in zbetežali, in zato, da smo vsi zdravi, se to dobremu možu tako dopade, da mu je začelo salo rasti.

Medenec.

Medenca so me krstili
Prokleti liberalci ti,
Pa Bog ne vzemi jim za zlo,
Da so mi dali ime to.

Smejim se njim, kak se pote,
Da z delom trdim se žive.
Naj delajo — nisem bedak,
Mene rediti mora svak.

Me sama kost in koža je,
Spim rad po noči in po dne,
Za dobre nauke nič ne dam,
Zanj kleti le očeta znam.

Še nisem delal in ne bom,
Zastonj 'mam jed, za spati dom,
Z jezičekom pa pikam nje,
Ki za kruhek mi skrbe.

Pa Bog mi greh bo odpustil,
Zato čebele bom redil.
Naj one delajo, jaz ne,
Bom pisal v Gospodarja le.

Brez naslova.

- A.** He! Kam pa jašeš?
B. K Šuleku na Grabe.
A. Kam pa boš žrebca djal?
B. K rampi ga privežem.

A. Paj! pašči se, da сосед prle rampe z zemljo ne zasiple.

PODLISTEK.

3. december ali poslanca v zadregi.

Burka v dveh dejanjih. — Kraj Središče in okolica.

I. dejanje.

- Kranjc za mizo stoji, drugi narodi okoli peči sede.
- Kranjc:** Moji zvesti! povem vam na tem mestu, da bo najsrečnejši dan mojega življenja tisti, ko izvem veselo novico, da je Središče klerikalno postalo. Zato pa je treba delati, in ravno sedaj se nudi prilika. Naš vrlji poslanec B. je tako nevstrašen mož, da se upa v sredini Središča zborovati. Pa kje? Na čukovem dvori je premrzlo, na Gjurovem škednji je prepil, pod čaplami je uta premala, pri Ringlmi je preblizu gnojišče, naši vuličani, ki z nami mislijo, pa imajo v svojih prostorih, kjer bi se lahko zborovalo, sedaj tolige, vitla, mahala in motovila shranjene.
- Lah:** V kovačnici bi bilo, saj se v nedeljo ne dela.
- Turk:** Tam je železo prevročje — se liberalno kuje.
- Štajerc:** Da jaz vina točil ne bi, bi pri meni bilo, kaj pa v Steničjaki?
- Ostali:** Tam je preveč blata.
- Kranjc:** Čujte, dragi! V. imajo za Nemca. Nemci pa so prijatelji naše stranke, ker mi za nje skozi drn in strn gremo, bodo oni tudi nam naklonjeni.

Štajerc: Motite se. V. se čuti Slovenca, je naš zlezenc in naprednik tudi, tam ne dobimo prostorov.

Kranjc: Če je tako, pi gre moj oproda, s katerim sta si dobra, tja. Če on nič ne opravi, idem jaz, če drugače ne bo šlo, pa bom poskušal z zvižajo (po ligurijanskem taka laž ni greh) in dal nam jih bo.

Vsi: Živijo!

(Zagrinjalo pade.)

II. dejanje.

(Da shoda.)

Soba. V posteljah spe domači.

Ženka: Stari, vstani, iskat hodi prostora za shod. V. ga ne da, hodi hitro k vujčeku, on ima čas, da poišče prostore. (Mož vstane in odide).
Okolica.

Vuličani: Kaj bo, prostorov nimamo.

Mož: Berite tu »Stražo« — prostore da R. v Obrežu; bo po maši razglašeno.

Razglaševalec (bere): Sliši se, da namerava poslanec B. v mojih prostorih danes javen političen shod prirediti. Za ta shod pa jaz svojih prostorov nimam in tudi istih poslancu B. pod nobenimi pogoji ne dam.

Zvezarji: Kaj zdaj? Opoldan prideta poslanca. — Kam z njima?

Lesenec: Drugo nam prek ne ostane, kak iti k našemu zagrizenemu štajercijancu v Obrež; on nam jih da, saj si je naša stranka s štajercijanci alijanc.

Kolesar (se odpelje, a se kmalu vrne): Prostore inamo!

Vsi: Živijo! (Odidejo).

(Poslanca prideta; po obedu pri V. tiho korakata skozi Središče v Obrež, iz Brega se čuje petje):

Z bogom vi — srečni mi — zdravi ostanite, dragi naši prijatelji. — Zdej bote vi šli, slovo te vzeli, v Obrež na pot podali se vi. Z Bogom vi itd. (Poslanca sta slaba, v R. gostilni v Obrežu se okrepčata in odideta.)

I. poslanec: (Na cesti vzdihne:) Obrež! Obrež! zakaj preganjaš svojega preroka?

II. poslanec: Res žalostno — vražji naprednjaki, bil bi jih kak žrebce.

(V zborovalno sobo prihajajo Zvezarji, z vsakim pridete po dve ženski. Naši vstopijo.)

M.: Vidite, vidite, kak lepe robce nosijo naše ženske, pa kaj še jih je.

J.: Pst.

(Poslanca govorita, kaj sta vse dosegla. Obdrgneta se ob dr. Ploja in eden pravi):

Dr. Ploj ni nič za vas storil. (Medklic: Tudi vi nič. Glasi: Vun ž njim! in ko bi trenil, srkal je sveži zrak. Pavza.)

Predsednik: Ker se nikdo k besedi zglasiti ne sme, zaključim današnji shod.

(Zagrinjalo pade.)

Zvezarja.

- R. Znaš, kaj mene najbolj peče?
V. Kaj tak huđega?
R. Da smo pri zadnji volitvi za Brenčiča 30 glasov oddali.
V. In kaj zato?
R. Slabo znamenje — Judeževih 30 srebernikov — izdajalsko število.

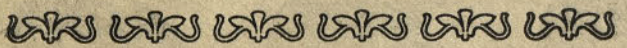
Ciril-Metodov venček.

- Marko:** Si bil, Peter, včeraj na kostumnem venčku. Kako pa je bilo kaj?
Peter: Kak si radoveden, saj si vabljen bil, zakaj nisi šel?
Marko: Bolehal sem in se bal, da se prehladam.
Peter: O saj se poznamo. Družba sv. Cirila in Metoda je vam trn v peti. Sramujete se gorečih slovanskih apostolov, ker ste vi zvezarji brezdomovinci. Da pa tvojo radovednost zadovoljim, vedi, da je bilo domače veselo. Plesal je Hrvat s Slovenko, ponižni Slovenec z odločno Čehinjo, trdi Rus s ponosno Hrvatico, čil sokol s fletno Kranjico, debeli Oger s tiho Turkinjo, resen Srb z besedično ciganko, Turek, Albanec, Japonec, ravnodušni Anglež prilagodili so se naši polki in tako veselo ob zelenem nebu rajali do rane ure. Ljubke naše deklice prodajale so cvetice in nabirale darove ne za vaše »obmejne Slovence« (»Gospodar« in »Straža«), ampak za družbo in našega Sokola. To tebi ugajalo ne bi — narodno ogreti se ne bi mogli, zato si bolje storil, da si doma ostal in premišljeval. Na kak način bi se dala »Junaška deklica« — s prologom zafrknjenega Miklavževčana — središki liberalizem in naša bera — na odru uprizoriti. Na venčku pa bi se držal kak Florijan v ormoškem pili.

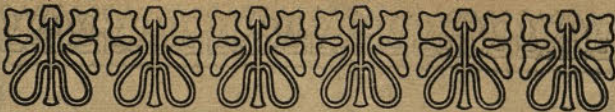
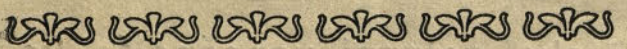
Brijači.

- Ivan:** Kaj misliš, Pavle, koliko brijačev imamo?
Pavle: No enega.
Ivan: Kaj še, dosti več.
Pavle: Kako to?
Ivan: Pravi brijač me brije z britvijo na teden — navadno v soboto; zvučeni brijači pa brez britve vsaki den.
Pavle: Aha, ti misliš naše trgovce.
Ivan: Pa še marjašerje zraven.

Lopov.

Kdor piše in trosi laži,
Se v lice sladek kaže ti,
Za hrbtom pa zlobno se smeji,
Obrekovanja drugih odobruje,
Poštenim čast omadežuje,
Je lopov.
Povej mi, M., al' ni tako?

Drobiž.

Cel svet kriči, vse drago je,
Kak bomo mi živeli,
Visoke plače, dela manj
Vsi radi bi imeli.

Mesar podražil je meso,
Seka le lepe vole,
Če v klavnico pogledamo,
Pa stare krave kolje.

Jajčar tirja za jajce groš,
To vendar ni igrača,
Če mu doneseš jih pa koš,
Ti slabo on je plača.

Da naši škornji nikdar več
Tak dolgo ne držijo,
So krivi naši kužnarji,
Ker kože razcepilo.

Dá drage čevlje ti čevljar
Z debelimi podplati,
Ne gledaj znotraj jih nikar,
Tam sami so falati.

Za pet petakov nekdanj je
Kola kolar zgotovil,
Tolko desetjakov boš zdaj
Mu tiža delo brojil.

Mizar za delo tirja zdaj,
Da ti po glavi šumi,
Za truge stalne cene ni,
Po stanu jih računi.

Kovač podkovo je pribil
Nekdanj za tri petice,
A zdaj brojiti moraš mu
Tri svitle desetice.

Krčmarji naši radi bi
Vino ceno kupili,
V gostilnah pa za drag denar
Bi radi ga točili.

Če si pridelal kapljico
Izborno — moč ki zbuja,
Trgovec vinski ti za njo
Le vinarje ponuja.

Pšenica v ceni padla je,
Ni moke za pogače,
Bojim se iti v paromlin,
Ker drage so tam plače.

Domači kruh prav rad imam,
Če stol je poln kolin,
Za drago moko tudi znam,
Jo 'ma občinski mlin.

Kontorista naš ključar ima,
Ta posel mu ne prija,
Saj bo ga stranka plačala,
Ki je delo naročila.

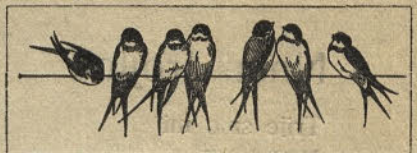
Zavarovalnic 'mamo mi
V Središču v izobilju,
Na naš račun agenti vsi
Udobno res živijo.

Trgovcem našim prede zlo,
Ne da se zaslužiti,
Ne vem, kak hiše morejo
Tak drago pokupiti.

Prav rad bi znal, kak naši vsi
Mešetarji živijo,
Živino slabo plačajo,
Pa poleg še zgubijo.

Židovskih pa agentov Bog
Nas milosno obvari,
Ki slabo blago radi bi
Za drag denar prodali.

Vse dražje je, le tvoje naj
Blago bo, kmet, po ceni.
Za živelj vseh skrbi se zdaj,
A kdo za te se zmeni?

Prerana agitacija.

V občini Obrež bodo drugo leto občinske volitve. Nadpastir s svojo gardo že zdaj zanje agitira. Lista je sledeča: Ivek, župan, Lesenec prvi in Jakobec drugi ratnik. Program: Na dvoru postavi občina svojemu zaslužnemu poslancu spomenik. Za vsako hišo naroči občina »Slov. Gosp.« in »Stražo«. Kaplanu se dovoli 4kratna bera v letu, zato on oskrbuje občinsko premoženje in skrbi za red in ponočni mir. Ali ni prerano?

Dve sosedi.

Napredna: No soseda, kam pa?

Zvezarska: Gledat idem, kak bodo naši orli telovadili.

Napredna: Ne orli, čuki so.

Zvezarka: Zakaj jih pa tako imenujete, gotovo iz hudobije.

Napredna: Ti krivo sodiš, draga moja. Ne iz hudobije jih naš svet tako ima, ampak zavoljo njih značaja. Nobeden čuk ni in ne bo, dokler je čuk, naroden. Jaz obžalujem le naše fantičke in nekatere može, da so tak plitvi in kaplanom štafažo delajo.

Zvezarka: Saj tudi kaplan telovadijo ž njimi.

Napredna: Pa veš, zakaj, da jih (po naše povedano) norijo za svoj namen, za hrbtom pa se jim smejejo. Vprašam te, si li slišala ali brala, da so se čuki kdaj katere narodne slavnosti vdeležili, ali so kje javno pokazali, da jim srce za narod bije? Nikjer. Vsake narodne prireditve se ogibljejo kak vrag-križa, zato pa zaslužijo tudi to ime. Čuk je tič smrti, naši čuki pa grobokopi naroda. Nasprotno. Si dobro pogledala

naše Sokole na izletu v Središču? Korajžni, odločni možje s čvrstim nastopom. Iz oči jim sije narodni ponos. Vaši čuki pa so mevže — brez korajže, hodijo pa tako sključeno, kakor da bi pol Središča na hrbtu nosili. Verjemi mi, da sem ponosna na vrlo našo armado sokolov.
Zvezarka: Prav imaš soseda — skoraj je tak.

Sokol in Čuk.

Sokol: Marko! povej mi istinsko, zakaj več ne hodite na gospodov škedenj čurkat?

Čuk: Zato, ker ne trpijo čurkanja.

Sokol: Marko! Zopet lažeš. Saj vidim, da nosijo čukov znak na prsih — reci jim, da se takemu možu to ne prileže.

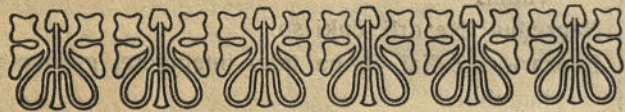

Naša trojica.

Trije smo mi
Možakarji
Smo L. J. H. trojica,
Storimo, kaj
Vodja veli,
Četudi je krivica.

Saj sklepov ne
Zozve nikdo,
Od L. J. H. trojice,
Le v Gospodarju
Jih bero
Predobre vse ovčice.

Pa ena rana
Peče vse
Naš L. J. H. trojico,
Da smejejo se
Nam ljudje,
Ker pačimo resnico.

Izlet.

Po napevu »Bratje Slovenci smo«.

Urno, družbenice,
Do Velke Nedelje
V veseli izlet;
Tam so že zbrani vsi
Naši voditelji.
Hitro naprej!

Veselo je tam bilo,
Kak na poti domu,
Ju ju juhe!
Veselo smo rajali,
Burke uganjali,
Luštne juhe!

Hod'te naprej zdaj vi,
Vodja nam naš veli,
Hiše so tu.
Koder več hiš ne bo,
Stopim v vašo vrsto,
Spet bo juhe!

Uganke.

Ivo: Povej mi, Tine, ker ljudje pravijo, da si učen človek, zakaj se naši čuki po noči zbirajo?

Tine: Ker je to njihov čas — svetlobe se boje.

Ivo: Zakaj pa je naš modri mož s svojim pomočnikom Brenčiča volil?

Tine: Ker mu je žena zapovedala.

Ivo: Kje se v Središču največ novega izve?

Tine: Pri R.

Ivo: Ktera cesta je pri nas najlepša?

Tine: Na kolodvor, koder se k županu hodi.

Ivo: Kdaj dobimo na našem kolodvoru slovenske napise?

Tine: Potrpi, so že na pol gotovi, samo ravnateljstvo železnice že 2 leti nima toliko časa, da bi sklicalo komisijo, ktera bi na licu mesta doglala, če so v resnici potrebni.

Ivo: Kdo pa tukaj pšenico najbolj po ceni kupuje?

Tine: Samuel — pa mu jo nazaj jemljejo.

Ivo: Kdo pa največ na cesti pokupi?

Tine: Nathan.

Ivo: Kdo pa največ središkega blata prevorda?

Tine: Kaplan.

Ivo: Zakaj pa so ne druge občinske volitve bile?

Tine: Da tisti gospod v Vinskem vrhi — ki bi radi druge volitve meli — majo slabo maslo in so ne dobro zabelili.

Ivo: Ktere Zvezarske koline pa so najboljše?

Tine: Pitaj kaplana.

Ivo: Zakaj bi našega Toneta skoraj kap zadela?

Tine: Ker sta ga zvezarja nagovarjala, naj k njihovi stranki pristopi.

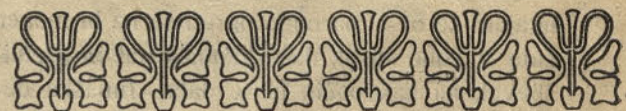
Ivo: Zakaj pa se novi pevski zbor vsem tak dopade?

Tine: Ker tenoristom tak gladko teče, basisti pa imajo čvrsta grla.

Ivo: Kdo zvršuje posel usmiljenega Samaritana?

Tine: Naši sokoli, ki na alkoholu obolele čuke iz cestne grabe vlačijo.

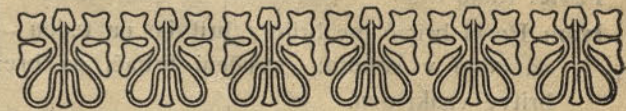
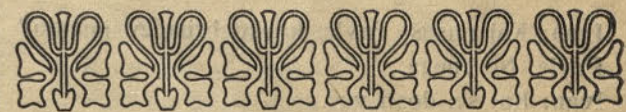
Tine! Dobro si pogodil, po pravici ti naši ljudje pravijo, da si učen mož.

Sršenovo slovo.

Vrh stolpa poiskati hočem si dom,
Odkoder dogodke opazoval bom.
Celoletne napake bom grajal kak šent,
Ko pride spet lušten veseli Kurent.

Ti bralec pa mene ne sodi hudo,
Če vgriznil sem tebe globoko v kožo.
Ni zlobnost; želim, da složni vselej
Bi narodni voz rivali naprej.

K30000

dobi, kdor iznajde sredstvo, ki bo za pokončevanje zvezarske golazni uspešnejše ko

